

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IV. De Eusebio Samosatensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ἔστων ἀπέσφλεν ἰατρὸν ἀλεξίκακον κ' διαπά-
 σης γδ' ἡλο παρδείας ἑλληνικῆς, καὶ τοῖς θεοῖς
 ἐπιθεραπτο δόμασι, κ' τ' ἐλπίδος ἐκ ἐψεύθη.
 ἦ γδ' πνευματικῆς ἡρώδης διδασκαλία, με-
 τ' ἐλατε τὰς λύκας εἰς πρόβατα. ὁ δ' ἡμέας δισέ-
 βιος, ὁ κτῆς ὑπεροχίας ἐπανελθὼν, ἀκάκιον μὲν
 ἔπολυ τὸ κλέος, ἐν βεργία κεχρόσθηκεν· ἐν
 ἰεραπόλῃ δ' ἡρόδοτον, ἔτι τὴν ἀσκήκω πολυ-
 λείαν μέγχε κ' τῆμερον ἀδ' ἔσιν ἀπαντες· δισέ-
 βιον δ' χαλκίδος· κύριος δ' τ' ἡμέτερος ἰσιδωρον.
 ἀξιαγάσῳ δ' ἦσιν ἀμφοῖ, κ' ζήλω θείῳ κεκοσ-
 μημένῳ. Φασὶ δ' αὐτὸν, κ' διλόγιον ἐκείνον, τὸν Β
 ὑπὲρ τῶν δόσολικῶν ἡγωνισμένον δόματων,
 κ' εἰς τὴν ἀντινά μ' ἡρωδοτῆος ἀπεσταλμένον,
 τῆς ἐδέουσης κεχρόσθηκεν ἀμφοῖ. βαρσῆς
 γδ' ἡρωδοτῆος, ἡδ' ἡ βίβη τὸ τέλος ἐδέεκε.
 διλόγιος δ' ἡρωδοτῆος τῶν ἀγώνων τὸν κοι-
 νωνόν, ταῖς κάρρμας ἐπέσῃσεν, ἰατρὸν ἀλεξίκα-
 κον οὐκ ἀδ' ἀκρῆ μένη δ' ἡρωδοτῆος ἀμφοῖ πόλῃ. ὁ δ'
 θεῖος εὐσεβῆς, ἡρωδοτῆος ἡπίσκοπον μάριον τῆ
 δολιχῆ κεχρόσθηκε. πολίτην δ' αὐτῆ σμι-
 κροῖ, καὶ τῆς ἀρσανικῆς νόσῳ καὶ ἐκείνο δ' καμ-
 ρὰ μετ' ἐλπίδ' ἦσιν τὸν μάριον ἀξίεπανον ὄν-
 τα, κ' πολλοῖς εἰδέσιν ἀρῶν ἡγλαίσμενον, ἐν
 δ' ἡρωδοτῆος ἰεραλικῶς ἐβελήσας θάκοις ὁ μέ-
 γας εὐσεβῆς, τὴν δολιχῆ κατέλαβεν. εἰσιόντι
 δ' αὐτῷ, γυνὴ ἡρῆς ἀρσανικῆς νόσῳ ἐμπεπλησ-
 μένη, κέραμον ἀνωθεν παφῆκεν ἀπὸ δ' σέγης,
 ὅς τὴν τε κεφαλὴν συνέτερεψε, κ' μετ' ὀλίγον εἰς
 τὸν ἀμείνω βίον παρέπεμψεν. ὁ δ' ἐτελευτῶν
 παρηγήσῃσεν, ὅσοις τὰς παρῶνας πεδήσας,
 μηδ' ἐμίαν τὴν τῆτο δ' ἡρωδοτῆος εἰσπράξαι
 ποιήν. καὶ τὸν οὐκ εἶον γδ' ἐζήλκε δ' ἡρωδοτῆος,
 ὅς τῶν ἐσ' ἀρσανικῶν ἐβελήσας πατέρα ἀφ' ἐς ἀν-
 τῆς, ἔγδ' οὐκ εἶον τῆ ποιῶσι, καὶ τὸν ὁμόδ' ἡρωδοτῆος
 σέφανον, μ' ἡρωδοτῆος πολλὰς τῶν λίθων νιφάδας
 βοήσαντες, κύριος μὴ σῆσης αὐτῶς τὴν ἀμαρτίαν
 τάντην. τοῖς δ' μ' τὰς παντὸς ἀπὸς ἀγῶνας ὁ
 μέγας εὐσεβῆς ἐδέεκε τὸ τέλος, κ' τὰς ἐν τῆ
 θράκη βαρβάρους διαφυγῶν, τὰς τῶν δυοε-
 βῶν αἰρετικῶν ἐδέεκε φυγεῖν, ἀλλὰ δι' ἐ-
 κείνων τὸν δ' μαρτυρεῖς σέφανον ἀνεδήσατο.
 ταῦτα μὲν ἐν μ' τὴν ἐπάνοδον τῶν ἐπισκόπων
 ἐγχετο. γερμανός δ' τὴν θράκην δ' ἡγεμένην μα-
 θῶν, ἀπὸ τῶν τὸν ἐλάειντα κεκαυκῶτων βαρ-
 βάρων, κατὰ τῶν τῶν ἰταλιαν, εἰς τὴν παν-
 νονίαν ἀφίκετο.

Afalutarem medicum eodem misit. Quippe
 & Græcorum disciplinis egregie erat
 instructus, & in veræ fidei doctrina ab
 ineunte ætate educatus. Nec sanè
 Meletium spes sua fefellit. Spiritua-
 lem enim doctrinam adhibens, lupos
 in oves mutavit. Magnus autem Eu-
 sebius ab exilio reversus, Bercæ qui-
 dem Acacium, cujus celebris fama est,
 Episcopum ordinavit: Hierapoli vero
 Theodotum, cujus religiola conver-
 satio omnium sermonibus etiamnum
 prædicatur. Eusebium præterea Chal-
 cidi, & Isidorum Cyro nostræ antistites
 dedit, utrumque admiratione dignum,
 & divino zelo insignem. Sed & Eulo-
 gium, qui pro Apostolica doctrina for-
 tissime certaverat, & in oppidum Anti-
 noum unà cum Protogene fuerat rele-
 gatus, Episcopum Edesse ab illo ordina-
 tum ferunt. Barses enim ille admiran-
 dus, jam è vivis excesserat. Porro Eu-
 logius Protogenem, qui certaminum
 ipsius socius ac particeps fuerat, Carris
 Episcopum constituit, urbi male habenti
 salutarem medicum tribuens. Postremus
 omnium Maris, à divino Eusebio Dolichæ
 Episcopus creatus est. Urbs est exigua,
 quæ tunc temporis Ariana labe erat infecta.
 Hunc igitur laudabilem virum & multis
 virtutum insignibus refulgentem, cum illic
 in sacerdotali folio collocare vellet M. Euse-
 bius, Dolicham ingressus est. Ingre-
 denti vero, mulier quædam Ariana labe
 maculata tegulam è superiore ar-
 dium parte immisit, quæ caput ejus ob-
 trivit, nec multo post ad meliorem vi-
 tam eum transiit. Sed ille moriens,
 eos qui aderant iurejurando obstrinxit,
 ne à muliere pœnas hujus facti ullas
 exigent. Imitari enim studebat Do-
 minum suum, qui pro illis, à quibus
 crucifixus fuerat, dixit: Pater, dimitte
 illis, quia nesciunt quid faciunt. Et
 conservum suum Stephanum, qui post
 lapidum densissimum imbrem, clama-
 bat: Domine ne statuas illis hoc pecca-
 tum. Hunc exitum vitæ post varia
 tandem certamina sortitus est M. Euse-
 bius: & qui Barbaros in Thracia de-
 gentes effugerat, impiorum hæretico-
 rum manus vitare non potuit: sed eo-
 rum operâ, Martyrii coronam adeptus
 est. Et hæc quidem gesta sunt post redi-
 tum Episcoporum. Gratianus vero,
 cum à Barbaris, qui Valentem crema-
 verant, Thraciam vastati didicisset, re-
 licta Italiâ, in Pannoniam profectus est.

